

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1956-1957.

SÉANCE DU 22 NOVEMBRE 1956.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions et du protocole, signés à Stockholm, le 18 janvier 1956.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 30 décembre 1953 (*Moniteur belge* du 17 janvier 1954) a approuvé la Convention entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune.

Les deux Gouvernements ont, en outre, estimé souhaitable de rechercher la possibilité de conclure une convention du même genre concernant les droits de succession. Les négociations entreprises à cet effet aboutirent à la signature à Stockholm de la convention du 18 janvier 1956, présentement soumise à votre approbation.

I. — Aperçu de la législation belge et de la législation suédoise.

A. — En Belgique, il faut distinguer selon que le défunt avait ou non la qualité d'habitant du Royaume.

Si le défunt avait la qualité d'habitant du Royaume, c'est-à-dire s'il avait, au moment de son décès, établi en Belgique son domicile ou le siège de sa fortune, le droit de succession est dû sur la valeur, déduction faite des dettes, de tous les

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1956-1957.

VERGADERING VAN 22 NOVEMBER 1956.

Wetsontwerp houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Zweden, tot voorkoming van dubbele aanslag en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de erfenissen en van het protocol, ondertekend op 18 Januari 1956, te Stockholm.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Door de wet van 30 December 1953 (*Belgisch Staatsblad* van 17 Januari 1954) werd de tussen België en Zweden gesloten overeenkomst goedgekeurd, tot voorkoming van dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vraagstukken in zake belastingen op de inkomsten en op het vermogen.

Beide Regeringen hebben het bovendien wenselijk geoordeeld de mogelijkheid te onderzoeken een gelijkaardige overeenkomst af te sluiten betreffende de successierechten. De daartoe gevoerde onderhandelingen hebben geleid tot de ondertekening, te Stockholm, van de overeenkomst van 18 Januari 1956, die thans aan uw goedkeuring wordt onderworpen.

I. — Overzicht van de Belgische wetgeving en van de Zweedse wetgeving.

A. — In België dient onderscheid gemaakt naar gelang de overledene al dan niet de hoedanigheid van Rijksinwoner had.

Zo de overledene de hoedanigheid van Rijksinwoner had, d.w.z. zo hij, bij zijn overlijden, zijn domicilie of de zetel van zijn vermogen in België gevestigd had, is het successierecht verschuldigd op de waarde, na aftrekking van de schulden, van

biens, même situés à l'étranger, compris dans l'hérédité. Toutefois, le droit dû sur les immeubles situés en pays étranger est diminué du montant de l'impôt successoral prélevé par le pays de la situation. Pareille imputation n'est pas prévue en ce qui concerne les biens meubles imposés à l'étranger.

Si le défunt n'était pas « habitant du Royaume » la Belgique perçoit l'impôt, sous le nom de droit de mutation par décès, uniquement sur la valeur des biens immeubles situés sur son territoire. Les dettes ne sont pas déduites.

L'impôt est calculé sur la part de chacun des héritiers ou légataires, suivant un tarif progressif, qui varie selon le degré de parenté existant entre le défunt et l'héritier ou légataire.

B. — En Suède, il existe un double impôt successoral : l'impôt sur la masse successorale (kvarlätenskapskatten) et l'impôt sur les successions (arvsskatten). Ce dernier comprend aussi l'impôt sur les legs.

L'impôt sur la masse successorale est dû sur la succession considérée dans son ensemble, suivant un tarif progressif d'après l'importance de l'actif net délaissé. Il n'est tenu compte ni du degré de parenté existant entre le défunt et ses héritiers ni de la part recueillie par chacun de ceux-ci.

Après paiement de l'impôt sur la masse successorale, les biens du défunt sont répartis entre les héritiers légataires. Chacun d'eux est alors redevable sur sa part de l'impôt sur les successions, également progressif, dont le montant varie d'après le lien de parenté.

Tant l'impôt sur la masse successorale que l'impôt sur les successions s'attachent à trois causes d'exigibilité : 1) la nationalité suédoise du défunt; 2) le domicile du défunt en Suède; 3) la situation de certains biens en Suède.

Lorsque le défunt était soit ressortissant suédois soit domicilié en Suède, les deux impôts sont dus sur la valeur, déduction faite des dettes, de tous les biens composant la succession, y compris par conséquent les biens, même immeubles, situés à l'étranger et notamment en Belgique. L'impôt perçu en pays étranger sur tout ou partie de ces biens ne fait l'objet d'aucune imputation sur les impôts suédois.

Lorsque le défunt n'était ni ressortissant suédois ni domicilié en Suède, les impôts successoraux frappent les biens indiqués ci-après :

- a) les biens immeubles situés en Suède;
- b) les biens immeubles utilisés dans des entreprises commerciales ou industrielles exploitées en Suède et les capitaux investis dans pareilles entreprises;
- c) les actions de sociétés suédoises, les parts d'associations et de sociétés suédoises.

alle, zelfs in het buitenland gelegen, goederen die in de erfenis begrepen zijn. Nochtans wordt het recht dat op de in het buitenland gelegen onroerende goederen verschuldigd is, krachtens de Belgische wet verminderd met het bedrag van de in het land der ligging geïnde successiebelasting. Dergelijke afrekening wordt niet voorzien in verband met de in het buitenland belaste roerende goederen.

Zo de overledene geen « Rijksinwoner » was, wordt de belasting onder de benaming « recht van overgang bij overlijden » in België enkel geheven op de waarde van de op het Belgisch grondgebied gelegen onroerende goederen. De schulden worden niet afgetrokken.

De belasting wordt berekend op het aandeel van ieder der erfgenamen of legatarissen, volgens een progressief tarief dat verschilt naarmate van de graad van verwantschap die tussen de overledene en de erfgenaam of legataris bestaat.

B. — In Zweden bestaat er een dubbele successiebelasting : het nalatenschapsrecht (kvarlätenskapskatten) en het successierecht (arvsskatten). Dit laatste begrijpt eveneens de belasting op de legaten.

Het nalatenschapsrecht is verschuldigd op de erfenis in haar geheel beschouwd, volgens een progressief tarief, gelet op het belang van het zuiver nagelaten actief. Er wordt rekening gehouden noch met de tussen de overledene en zijn erfgenamen bestaande graad van verwantschap, noch met het door ieder van hen verkregen aandeel.

Na betaling van het nalatenschapsrecht, worden de goederen van de overledene verdeelt onder de erfgenamen en legatarissen. Ieder van hen wordt dan op zijn aandeel aangeslagen in het successierecht, insgelijks progressief, waarvan het bedrag verschilt volgens de verwantschapsband.

Zowel voor het nalatenschapsrecht als voor het successierecht bestaan er drie oorzaken van eischbaarheid : 1) de Zweedse nationaliteit van de overledene; 2) het domicilie van de overledene in Zweden; 3) de ligging van zekere goederen in Zweden.

Wanneer de overledene hetzij Zweeds onderhorige, hetzij in Zweden gedomicilieerd was, zijn beide belastingen verschuldigd op de waarde, na aftrekking van de schulden, van alle in de erfenis begrepen goederen, met inbegrip dus van de zelfs onroerende goederen in het buitenland en onder meer in België. De in het buitenland op het geheel of een deel van die goederen geheven belasting wordt van de Zweedse belastingen niet afgerekend.

Wanneer de overledene geen Zweeds onderhorige was, noch aldaar zijn domicilie had, worden de hieronder aangeduide goederen aan de successiebelastingen onderworpen :

- a) de in Zweden gelegen onroerende goederen;
- b) de roerende goederen aangewend tot in Zweden uitgebate handels- en nijverheidsondernemingen en de in dergelijke ondernemingen geïnvesteerde kapitalen;
- c) de aandelen in Zweedse vennootschappen, de deelbewijzen in Zweedse verenigingen en maatschappijen.

II. — Principaux cas de double imposition.

En l'absence de convention, la double imposition peut surtout se présenter dans les situations suivantes :

1° Le défunt était habitant du Royaume de Belgique tout en étant de nationalité suédoise. La double imposition existe pour la totalité de la succession, sauf pour les immeubles situés en Suède.

2° Le défunt, habitant du Royaume de Belgique n'avait pas la nationalité suédoise. Dans ce cas il y a double imposition pour les biens meubles utilisés dans les entreprises suédoises, pour les capitaux investis dans pareilles entreprises et pour les actions et parts de sociétés suédoises.

3° Le défunt, non habitant du Royaume de Belgique, était ressortissant suédois ou domicilié en Suède. Il y a alors double imposition pour les immeubles situés en Belgique.

III. — Economie générale de la Convention.

1° La convention remédie à la double imposition au moyen d'un partage de la compétence fiscale des deux Etats contractants.

Les biens immobiliers sont assujettis à l'impôt dans le pays de la situation. S'ils sont en outre compris dans l'avoir imposé dans l'autre Etat, parce que le défunt y avait son domicile, cet Etat accorde une réduction de son impôt. Cette réduction correspond, en ce qui concerne la Belgique, aux droits payés en Suède, et en ce qui concerne la Suède, à la fraction de l'impôt suédois afférente aux immeubles situés en Belgique.

Tous les autres biens sont exclusivement imposables dans le pays où le défunt avait son domicile.

Ces règles, conformes à la loi interne belge, écartent la double imposition dans les situations exposées ci-avant.

En ce qui concerne le passif déductible, la convention établit une distinction. Les dettes garanties par des biens immobiliers peuvent venir en déduction au pays de la situation des biens. Les autres dettes sont déduites de la valeur des biens imposables au pays du domicile. Si le passif ainsi admissible dépasse dans l'un des deux Etats la valeur des biens qui y sont imposés, l'excédent est déduit de la valeur des biens imposables dans l'autre Etat.

Dans le cas du décès d'une personne qui, sans avoir la qualité d'habitant du Royaume de Belgique, possédait des biens immobiliers dans ce pays, les dispositions concernant le passif sont plus

II. — Voornaamste gevallen van dubbele aanslag.

Bij gemis aan overeenkomst, kan dubbele aanslag zich vooral in volgende gevallen voordoen :

1° De overledene was Rijksinwoner in België, doch van Zweedse nationaliteit. De dubbele aanslag bestaat voor de gehele nalatenschap, met uitzondering van de in Zweden gelegen onroerende goederen.

2° De overledene, Rijksinwoner in België, bezat de Zweedse nationaliteit niet. In dit geval bestaat er dubbele aanslag voor de tot Zweedse ondernemingen aangewende roerende goederen, voor de in soortgelijke ondernemingen geïnvesteerde kapitalen en voor de aandelen en deelbewijzen in Zweedse vennootschappen.

3° De overledene was geen Rijksinwoner in België doch Zweeds onderhorige of in Zweden gedomicilieerd. Dan is er dubbele aanslag voor de in België gelegen onroerende goederen.

III. — Algemene economie van de Overeenkomst.

1° De overeenkomst verhelpt dubbele aanslag door de scheiding der fiscale bevoegdheid van beide contracterende Staten.

De onroerende goederen worden in het land van hun ligging aan de belasting onderworpen. Indien ze bovendien deel uitmaken van het vermogen dat in de andere Staat belast wordt omdat de overledene er zijn domicilie had, verleent deze Staat een vermindering van zijn belasting. Wat België betreft, stemt deze vermindering overeen met de in Zweden betaalde rechten, en wat Zweden betreft, met het deel van de Zweedse belasting dat betrekking heeft op de in België gelegen onroerende goederen.

Alle andere goederen zijn uitsluitend belastbaar in het land waar de overledene zijn domicilie had.

Die regels stemmen overeen met de interne wet van België en vermijden dubbele aanslag in de hoger uiteengezette toestanden.

Wat het aftrekbaar passief aangaat, maakt de Overeenkomst onderscheid. De door onroerende goederen gewaarborgde schulden mogen in mindering komen in het land van de ligging van die goederen. De andere schulden worden afgetrokken van de waarde der in het land van het domicilie belastbare goederen. Indien het aldus aanneembaar passief in een van beide landen meer bedraagt dan de waarde van de goederen die er belast worden, wordt het overige afgetrokken van de waarde der in de andere Staat belastbare goederen.

Bij overlijden van iemand die, zonder Rijksinwoner in België te zijn, in dit land onroerende goederen bezat, zijn de beschikkingen betreffende het passief, voordeliger dan de interne wet van België.

favorables que la loi interne belge. Cette dérogation ne concerne que les cas où le défunt était domicilié en Suède.

2° La convention, telle qu'elle vient d'être analysée, n'est applicable qu'aux successions de ressortissants belges ou suédois; elle est, à cet égard, dans la ligne des conventions que la Suède a conclues avec d'autres pays.

Mais, comme en Belgique la perception de l'impôt successoral est effectuée sans tenir compte de la nationalité du défunt et qu'une discrimination entre les contribuables selon qu'ils possèdent ou non la nationalité belge pourrait paraître contraire à l'esprit des traités d'établissement conclus par la Belgique avec de nombreux pays, il a été inséré dans le Protocole à la Convention une déclaration selon laquelle la Belgique, lorsqu'elle perçoit l'impôt sur la succession d'une personne qui avait la qualité d'habitant du Royaume mais n'était ni ressortissante belge, ni ressortissante suédoise, ni domiciliée en Suède, imputera sur son impôt, dans la mesure où celui-ci frappe les biens en Suède et selon les règles d'application établies par la législation belge (voyez Code de droit des successions, art. 17), le montant de l'impôt perçu en Suède relativement aux mêmes biens. Ainsi se trouvera évitée, quoique par des voies différentes, la double imposition des successions de toutes les personnes domiciliées en Belgique, lorsque, pour l'une ou l'autre raison, ces successions sont également imposables en Suède.

De son côté, le Gouvernement suédois a fait dans le Protocole une déclaration analogue pour le cas de personnes domiciliées en Suède, qui n'étaient ni ressortissantes belges, ni ressortissantes suédoises, ni domiciliées en Belgique, délaissant des biens imposables en Belgique.

IV. — Commentaire des articles.

Article premier.

L'article premier détermine, pour chacun des Etats contractants, les impôts auxquels s'applique la Convention. Il énonce la règle limitant l'application de celle-ci aux successions des ressortissants belges ou suédois.

Article 2.

L'article 2 s'occupe de l'imposition des immeubles et précise ce qu'il y a lieu d'entendre, dans chacun des pays, par biens immobiliers. Le Protocole indique, en outre, que les créances garanties par des biens immobiliers doivent être considérées comme des avoirs mobiliers pour l'application de la Convention.

Die afwijking betreft slechts het geval waarin de overledene in Zweden gedomicilieerd was.

2° De zopas ontlede Overeenkomst is slechts toepasselijk op de nalatenschappen van Belgische of Zweedse onderhorigen; in dit opzicht ligt zij in de lijn van de overeenkomsten die Zweden met andere landen heeft gesloten.

Maar, aangezien in België het successierecht geheven wordt zonder rekening te houden met de nationaliteit van de overledene en daar onderscheid van de schatplichtigen, naargelang zij al dan niet de Belgische nationaliteit bezitten, strijdig zou kunnen blijken met de geest van de door België met talrijke landen gesloten vestigingsverdragen, werd in het Protocol bij de Overeenkomst een verklaring ingelast, naar luid waarvan België bij de heffing van de belasting op de nalatenschap van iemand die de hoedanigheid van Rijksinwoner had, maar die noch Belgische onderhorige, noch Zweeds onderhorige, noch in Zweden gedomicilieerd was, van zijn belasting, in de mate waarin deze de goederen in Zweden treft en overeenkomstig de in de Belgische wetgeving vervatte toepassingsregels (zie Wetboek der successierechten, art. 17), het bedrag van de in Zweden geheven belasting met betrekking tot dezelfde goederen zal afrekenen. Op die wijze wordt alhoewel langs verschillende wegen, dubbele aanslag van de nalatenschappen van alle in België gedomicilieerde personen vermeden, wanneer, om een of andere reden, die nalatenschappen ook in Zweden belastbaar zijn.

Op haar beurt heeft de Zweedse Regering in het Protocol een gelijkaardige verklaring afgelegd, betreffende het geval van in Zweden gedomicilieerde personen die noch Belgische onderhorigen, noch Zweedse onderhorigen noch in België gedomicilieerd waren, en die in België belastbare goederen nalieten.

IV. — Commentaar op de artikelen.

Artikel één.

Artikel één bepaalt voor ieder der contracterende Staten, op welke belastingen de Overeenkomst toepasselijk is. Het stelt de regel voorop dat haar toepassing beperkt blijft tot de nalatenschappen van Belgische en Zweedse onderhorigen.

Artikel 2.

Artikel 2 behandelt de belasting der onroerende goederen en bepaalt wat, in ieder der landen, dient verstaan te worden onder onroerende goederen. Daarenboven stelt het Protocol vast dat de door onroerende goederen gewaarborgde schuldverringingen, voor de toepassing van de Overeenkomst, als roerende bezittingen moeten beschouwd worden.

Article 3.

Après avoir énoncé la règle de l'assujettissement des biens mobiliers à l'impôt dans l'Etat où le défunt était domicilié, l'article 3 définit à cette fin la notion de domicile. Il faut entendre par domicile l'endroit où le *de cuius* avait son foyer permanent d'habitation. Il est stipulé qu'à défaut de foyer permanent d'habitation dans l'un des Etats contractants, le domicile est censé se trouver dans l'Etat dont le défunt était ressortissant. Cette dernière disposition ne vaut que pour l'application de la Convention, et n'a nullement pour conséquence, en ce qui concerne la Belgique d'étendre, la notion d'« habitant du Royaume » qui, en vertu de sa loi interne, constitue le fondement de la perception du droit de succession; elle restera sans effet pratique en Belgique.

Article 4.

L'article 4 règle la déduction des dettes dans chacun des Etats contractants. Son mécanisme a été expliqué au chapitre qui précède.

Article 5.

Le but de l'article 5 est de sauvegarder les exemptions fiscales accordées en vertu du droit des gens aux agents diplomatiques et consulaires.

Article 6.

Il résulte de l'article 6 que les ressortissants de l'un des deux Etats ne pourront être soumis dans l'autre Etat à des impôts successoraux autres ou plus élevés que ceux qui frappent, dans les mêmes conditions, les ressortissants de ce dernier Etat. Cette disposition, qui ne vise que les personnes physiques, à l'exclusion des personnes morales, est conforme à la loi interne belge. Les ressortissants de l'un des Etats contractants bénéficieront donc dans l'autre Etat des mêmes allègements fiscaux que les ressortissants de ce dernier Etat.

Article 7.

L'article 7, identique à l'article 19 de la Convention belgo-suédoise relative aux impôts sur les revenus, approuvée par la loi du 30 décembre 1953, permet l'échange de renseignements entre les autorités fiscales des deux Etats pour assurer l'application de la Convention et pour prévenir la fraude et l'évasion fiscale en matière d'impôts successoraux.

Artikel 3.

Na de regel te hebben vooropgesteld dat de roerende goederen aan de belasting onderworpen zijn in de Staat waar de overledene gedomicilieerd was, definieert artikel 3 het domicilie. Onder domicilie moet verstaan worden de plaats waar de overledene zijn permanente woonstede had. Er wordt bedongen dat bij gemis aan permanente woonstede in een der contracterende Staten, het domicilie geacht wordt zich te bevinden in de Staat waarvan de overledene onderhorige was. Deze laatste beschikking geldt slechts voor de toepassing van de Overeenkomst en sluit geenszins, wat België betreft, uitbreiding in van het begrip « Rijksinwoner » dat, ingevolge zijn interne wet, de grondslag vormt van de heffing van het successierecht; zij zal in België zonder praktisch uitwissel blijven.

Artikel 4.

Artikel 4 regelt de aftrekking der schulden in ieder der contracterende Staten. Haar toepassing werd in vorig kapittel toegelicht.

Artikel 5.

Artikel 5 heeft voor doel de fiscale vrijstellingen te waarborgen die, krachtens het Volkenrecht, aan de diplomatieke en consulaire agenten worden verleend.

Artikel 6.

Uit artikel 6 vloeit voort dat de onderhorigen van een van beide Staten in de andere Staat aan geen andere of hogere belastingen zullen mogen onderworpen worden dan die welke, in dezelfde voorwaarden, op de onderhorigen van deze laatste Staat drukken. Deze beschikking die enkel de natuurlijke personen bedoelt, met uitsluiting van de rechtspersonen, strookt met de Belgische interne wet. De onderhorigen van een der contracterende Staten zullen dus in de andere Staat dezelfde fiscale verminderingen genieten als de onderhorigen van deze laatste Staat.

Artikel 7.

Artikel 7, dat volkomen strookt met artikel 19 van de bij de wet van 30 December 1953 goedgekeurde Belgisch-Zweedse Overeenkomst betreffende de inkomstenbelastingen, veroorlooft de uitwisseling van inlichtingen tussen de fiscale overheden van beide Staten om de toepassing van de Overeenkomst te verzekeren en om het bedrog en de fiscale ontduiking in zake successiebelastingen te vermijden.

Article 8.

L'article 8 prévoit que les autorités compétentes des deux Etats pourront prendre les mesures nécessaires pour l'application de la Convention et négocier directement en vue de son exécution.

Article 9.

L'article 9 organise, au profit des contribuables, une procédure en réclamation contre les doubles impositions contraires aux dispositions de la Convention, cela indépendamment de l'exercice de leurs droits conformément à la législation en vigueur dans chaque Etat.

Article 10.

Il est prévu dans l'article 10 que les autorités compétentes des deux Etats s'entendront directement afin de résoudre les difficultés ou les doutes qui pourraient s'élever au sujet de l'interprétation ou de l'application de la Convention.

Article 11.

L'article 11 indique que les autorités compétentes pour l'exécution de la convention sont, en ce qui concerne chacun des Etats, le Ministre des Finances ou son délégué.

Article 12.

L'article 12 est relatif à la ratification de la Convention. Il fixe au jour de l'échange des instruments de ratification l'entrée en vigueur de la Convention et précise que celle-ci ne s'appliquera qu'aux successions de personnes qui viendront à décéder à cette date ou ultérieurement.

Article 13.

Suivant l'article 13, la Convention est conclue pour une durée illimitée. Chacun des Etats pourra toutefois la dénoncer, moyennant préavis, à partir de la cinquième année suivant celle de l'échange des instruments de ratification.

* * *

En concluant cette Convention, qui complète celle intervenue précédemment entre la Belgique et la Suède en matière d'impôts sur les revenus,

Artikel 8.

Artikel 8 voorziet dat de bevoegde overheden van beide staten de maatregelen zullen mogen treffen die nodig zijn voor de toepassing van de Overeenkomst, en dat zij rechtstreeks zullen mogen onderhandelen met het oog op haar uitvoering.

Artikel 9.

Artikel 9 richt, ten behoeve van de schatplichtigen, een procedure in van verhaal tegen de met de beschikkingen van de Overeenkomst strijdige dubbele aanslagen, zulks afgezien van de uitoefening van hun rechten overeenkomstig de in elke Staat van kracht zijnde wetgeving.

Artikel 10.

In artikel 10 wordt voorzien dat de bevoegde overheden van beide Staten rechtstreeks overleg zullen plegen om de moeilijkheden of de twijfel, die omtrent de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst zouden kunnen rijzen, op te lossen.

Artikel 11.

Artikel 11 duidt voor ieder der Staten de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde aan als de bevoegde overheden met het oog op de uitvoering van de overeenkomst.

Artikel 12.

Artikel 12 beoogt de bekrachtiging van de Overeenkomst. Het stelt de inwerkingtreding van de Overeenkomst vast op de dag van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden en bepaalt dat de Overeenkomst slechts zal toegepast worden op de nalatenschap van personen welke op die datum of nadien zullen overlijden.

Artikel 13.

Naar luid van artikel 13 is de Overeenkomst gesloten voor een onbepaalde duur. Elke Staat zal ze evenwel, mits preadvies, kunnen opzeggen vanaf het vijfde jaar na dit waarin de bekrachtigingsoorkonden werden uitgewisseld.

* * *

Bij het afsluiten van deze Overeenkomst, die de vroeger tussen België en Zweden tussengekomen overeenkomst inzake inkomstenbelastingen aan-

le Gouvernement a conscience d'avoir résolu d'une manière satisfaisante le problème de la double imposition. Il vous propose d'approuver cette Convention dans le plus bref délai possible.

Pour le Ministre des Affaires étrangères absent,

Le Ministre du Commerce extérieur,

vult, is de Regering er zich van bewust het probleem van de dubbele aanslag op een bevredigende wijze te hebben opgelost. Zij stelt U voor deze overeenkomst zo spoedig mogelijk goed te keuren.

Voor de Minister van Buitenlandse Zaken afwezig,

De Minister van Buitenlandse Handel,

V. LAROCK,

Pour le Ministre des Finances absent,

Le Ministre de l'Agriculture,

Voor de Minister van Financiën, afwezig,

De Minister van Landbouw,

R. LEFEBVRE.

Le Ministre du Commerce extérieur,

De Minister van Buitenlandse Handel,

V. LAROCK.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions et du protocole, signés à Stockholm, le 18 janvier 1956.

Wetsontwerp houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Zweden, tot voorkoming van dubbele aanslag en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de erfenissen en van het protocol, ondertekend op 18 Januari 1956, te Stockholm.

BAUDOUIN,

ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre du Commerce extérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre des Finances et Notre Ministre du Commerce extérieur sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

La Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions et le Protocole, signés à Stockholm, le 18 janvier 1956, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 9 septembre 1956.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

Pour le Ministre des Affaires étrangères,
absent :

Le Ministre du Commerce extérieur,

V. LAROCK.

Pour le Ministre des Finances, absent :

Le Ministre de l'Agriculture,

R. LEFEBVRE.

Le Ministre du Commerce extérieur,

V. LAROCK.

BOUDEWIJN,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Buitenlandse Handel,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Buitenlandse Handel zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ENIG ARTIKEL.

De Overeenkomst tussen België en Zweden, tot voorkoming van dubbele aanslag en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de erfenissen en het Protocol, ondertekend op 18 Januari 1956, te Stockholm, zullen volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 9 September 1956.

Van Koningswege :

Voor de Minister van Buitenlandse Zaken,
afwezig :

De Minister van Buitenlandse Handel,

Voor de Minister van Financiën, afwezig :

De Minister van Landbouw,

De Minister van Buitenlandse Handel,

CONVENTION

entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions.

Sa Majesté le Roi des Belges et Sa Majesté le Roi de Suède, animés du désir d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions, ont décidé de conclure une Convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges;
Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Stockholm, Son Excellence Marcel H. Jaspar;
Sa Majesté le Roi de Suède;
Son Ministre des Affaires Etrangères, Son Excellence Östen Undén.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

ARTICLE 1.

§ 1er. La présente Convention détermine les règles applicables aux impôts suivants :

A. *Pour la Belgique :*

- 1° le droit de succession; et
- 2° le droit de mutation par décès.

B. *Pour la Suède :*

- 1° l'impôt sur les successions; et
- 2° l'impôt sur la masse successorale.

§ 2. Cette Convention s'appliquera également à tous autres impôts prélevés par suite de décès, qui seront établis après sa signature, en Belgique ou en Suède, que les impôts frappent l'intégralité de la succession ou qu'ils soient prélevés sur des parts d'héritage ou des legs.

§ 3. La présente Convention est applicable aux impôts prélevés sur les successions laissées par des personnes qui étaient, lors de leur décès, des ressortissants belges ou suédois.

§ 4. Pour l'application de cette Convention, le territoire de la Belgique comporte exclusivement le territoire métropolitain de cet Etat.

AVTAL

mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Hans Majestät Belgiernas Konung hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning och reglera vissa andra frågor beträffande skatter å kvarlåtenskap, överenskommit att avsluta ett avtal och hava för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett :

Hans Majestät Konungen av Sverige :
Sin Minister för Utrikes Ärendena,
Hans Excellens Östen Undén;

Hans Majestät Belgiernas Konung :
Sitt utomordentliga Sändebud och befullmäktigade Minister i Stockholm,
Marcel H. Jaspar,

vilka, efter att hava tagit del av varandras fullmakter och funnit dem vara i god och behörig ordning, överenskommit om följande bestämmelser :

ARTIKEL 1.

§ 1. Bestämmelserna i detta avtal äro tillämpliga å följande skatter :

A. — *Beträffande Sverige :*

- 1) arvsskatten samt
- 2) kvarlåtenskapsskatten.

B. — *Beträffande Belgien :*

- 1) arvsskatten (le droit de succession) samt
- 2) skatten å arv efter i Belgien icke bosatt person (le droit de mutation par décès).

§ 2. Detta avtal skall även tillämpas beträffande alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, vilka påläggas i Sverige eller Belgien efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

§ 3. Detta avtal är tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter personer, som vid dödsfallet voro svenska eller belgiska medborgare.

§ 4. Detta avtal skall beträffande Belgien tillämpas allenast å dess europeiska område.

OVEREENKOMST

tussen België en Zweden, tot voorkoming van dubbele aanslag en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de erfenissen.

(Vertaling).

Zijne Majesteit de Koning der Belgen en Zijne Majesteit de Koning van Zweden, bezielde door de wens dubbele aanslag te vermijden en zekere andere vraagstukken in zake belastingen op de erfenissen te regelen, hebben besloten een Overeenkomst af te sluiten en hebben daartoe als hun gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :
Zijn buitengewoon gezant en gevolmachtigd Minister te Stockholm, Zijne Excellentie Marcel H. Jaspar;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden :
Zijn Minister van Buitenlandse Zaken, Zijne Excellentie Östen Undén,

Die, na elkander kennis te hebben gegeven van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten over volgende bepalingen overeengekomen zijn.

ARTIKEL 1.

§ 1. Deze Overeenkomst bepaalt de regels die van toepassing zijn op volgende belastingen :

A. *Voor België :*

- 1° het successierecht en
- 2° het recht van overgang bij overlijden.

B. *Voor Zweden :*

- 1° het successierecht en
- 2° het nalatenschapsrecht.

§ 2. Deze Overeenkomst zal eveneens van toepassing zijn op alle andere ingevolge overlijdens geheven belastingen die na haar ondertekening in België of in Zweden zullen worden gevestigd, hetzij die belastingen de gehele nalatenschap treffen, hetzij ze op erfdelen of legaten geheven worden.

§ 3. Deze Overeenkomst is toepasselijk op de belastingen geheven op de nalatenschap van personen die bij hun overlijden Belgische of Zweedse onderhorigen waren.

§ 4. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, omvat het grondgebied van België uitsluitend het grondgebied van het moederland van deze Staat.

ARTICLE 2.

§ 1er. Les biens immobiliers, y compris les mines et autres gisements minéraux, ne sont imposables que dans l'Etat où ils sont situés.

Le droit aux redevances du chef de l'exploitation de mines ou d'autres gisements minéraux n'est soumis à l'impôt que dans l'Etat où sont situés ces mines ou gisements minéraux.

§ 2. Toutefois, si le défunt avait son domicile en Belgique au moment de son décès, la Belgique pourra également imposer les biens visés au paragraphe 1er situés en Suède. Dans ce cas, la Belgique imputera sur son impôt, dans la mesure où celui-ci frappe lesdits biens et selon les règles d'application établies par sa législation, le montant de l'impôt perçu en Suède relativement aux mêmes biens.

§ 3. Si le défunt avait son domicile en Suède au moment de son décès, la Suède pourra également imposer les biens visés au paragraphe 1er situés en Belgique. Dans ce cas, le montant total de l'impôt dû en Suède ne pourra excéder la différence entre l'impôt qui aurait été prélevé si l'ensemble de la succession avait été soumis à l'impôt en Suède et l'impôt qui aurait été prélevé si la Suède n'avait imposé que la partie de la succession représentée par les biens visés au paragraphe 1er situés en Belgique.

§ 4. Pour l'application du présent article, les biens immobiliers comprennent, en Belgique, les immeubles par destination et, en Suède, le cheptel vif et les effets mobiliers affectés aux exploitations agricoles ou forestières.

ARTICLE 3.

§ 1er. Les biens autres que ceux visés à l'article 2 sont exclusivement imposables dans l'Etat où le défunt avait son domicile au moment de son décès.

§ 2. Aux fins de la présente Convention, une personne est considérée comme domiciliée dans l'un des deux Etats lorsqu'elle y a son foyer permanent d'habitation.

A défaut de posséder un foyer permanent d'habitation dans l'un ou l'autre des deux Etats, la personne est censée domiciliée dans celui des deux Etats dont elle est ressortissante.

Si elle est ressortissante des deux Etats à la fois, les autorités compétentes des deux Etats contractants se concerteront en vue de résoudre la difficulté.

ARTICLE 4.

§ 1er. Les dettes qui sont garanties spécialement par des biens visés à l'article 2 de la présente Convention seront

ARTIKEL 2.

§ 1. Fast egendom, därunder inbegripna gruvor och andra malmfyndigheter, beskattas allenast i den stat, där egendomen är belägen.

Rätt till royalty, som utgår för bearbetande av gruvor eller andra malmfyndigheter, beskattas allenast i den stat, där gruvorna eller malmfyndigheterna äro belägna.

§ 2. Var den avlidne vid dödsfallet bosatt i Belgien, äger Belgien dock även beskatta i § 1 angiven i Sverige belägen egendom. Belgien skall emellertid, i den mån belgisk skatt utgår för egendomen, i enlighet med föreskrifterna i den belgiska lagstiftningen medgiva avdrag från den belgiska skatten för det skattebelopp, som i Sverige påförts samma egendom.

§ 3. Var den avlidne vid sin död bosatt i Sverige, äger Sverige även beskatta i § 1 angiven i Belgien belägen egendom. Det totala i Sverige utgående skattebeloppet får emellertid därvid icke överstiga skillnaden mellan den skatt, som skulle hava utgått, därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i Sverige och den skatt, som skulle hava utgått därest Sverige beskattat allenast den del av kvarlåtenskapens om utgöres av i § 1 avsedd i Belgien belägen egendom.

§ 4. Vid tillämpningen av denna artikel inbegripas i fast egendom i Belgien levande och döda tillhör därtill (les immeubles par destination) samt i Sverige levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk.

ARTIKEL 3.

§ 1. Annan egendom än den, som avses i artikel 2, beskattas allenast i den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

§ 2. En person anses enligt detta avtal bosatt i den av de båda staterna, där han har sitt varaktiga hem.

Om en person icke har sådan bostad i någon av staterna, anses han bosatt i den stat, i vilken han är medborgare.

Om en person samtidigt är medborgare i båda staterna, skall frågan lösas genom överenskommelse mellan behöriga myndigheter i de båda staterna.

ARTIKEL 4.

§ 1. Gäld, vilken särskilt häftar vid egendom som avses i artikel 2 av detta avtal, skall avräknas i den stat, som

ARTIKEL 2.

§ 1. De onroerende goederen met inbegrip van de mijnen en andere delfstofafzettingen worden slechts belast in de Staat waarin ze gelegen zijn.

Het recht op vergoeding wegens exploitatie van mijnen of van andere delfstofafzettingen is slechts aan de belasting onderworpen in de Staat waarin die mijnen of delfstofafzettingen gelegen zijn.

§ 2. Indien de overledene evenwel bij zijn overlijden zijn domicilie in België had, zal België eveneens de bij paragraaf 1 beoogde goederen mogen belasten die in Zweden gelegen zijn. In dat geval zal België, met inachtneming van de in zijn wetgeving vervatte toepassingsregels, de in Zweden op dezelfde goederen geheven belasting afrekenen van zijn belasting, in de mate waarin deze laatste bovengenoemde goederen treft.

§ 3. Indien de overledene bij zijn overlijden zijn domicilie in Zweden had, zal Zweden eveneens de bij paragraaf 1 beoogde goederen mogen belasten, die in België gelegen zijn. In dat geval zal het totaal bedrag der in Zweden verschuldigde belasting niet meer mogen belopen dan het verschil tussen de belasting die zou geheven zijn ware de gehele nalatenschap in Zweden aan de belasting onderworpen geweest, en de belasting die zou geheven zijn, zo Zweden enkel het deel van de nalatenschap had belast bestaande uit de bij paragraaf 1 beoogde goederen in België.

§ 4. Voor de toepassing van dit artikel, begrijpen de onroerende goederen, in België, de onroerende goederen door bestemming, en, in Zweden, het levend vee en de roerende voorwerpen aangevend tot landbouw- of bosbouwbedrijven.

ARTIKEL 3.

§ 1. De andere goederen dan die beoogd in artikel 2 worden uitsluitend belast in de Staat waarin de overledene bij zijn overlijden zijn domicilie had.

§ 2. Met het oog op de toepassing van deze Overeenkomst wordt een persoon geacht in een van beide Staten gedomicilieerd te zijn wanneer hij er zijn permanente woonstede heeft.

Bij gebrek aan permanente woonstede in een van beide Staten, wordt de persoon geacht gedomicilieerd te zijn in diegene van beide Staten waarvan hij onderhorige is.

Is hij tegelijk een onderhorige van beide Staten, dan zullen de bevoegde overheden van beide contracterende Staten samen overleg plegen om de moeilijkheid op te lossen.

ARTIKEL 4.

§ 1. De schulden die in het bijzonder gewaarborgd zijn, door bij artikel 2 van deze Overeenkomst beoogde goederen,

déduites, dans l'Etat où lesdits biens sont soumis à l'impôt, de la valeur desdits biens ou de tous autres avoirs que ledit Etat a le droit d'imposer. Les dettes autres que les dettes précitées seront déduites de la valeur des biens qui sont soumis à l'impôt dans l'Etat où le défunt était domicilié lors de son décès.

§ 2. Si les dettes qui peuvent être déduites dans l'un des Etats contractants, aux termes des dispositions du paragraphe 1er du présent article, dépassent la valeur de l'ensemble des biens que ledit Etat a le droit d'imposer, le solde non couvert sera déduit de la valeur des biens soumis à l'impôt dans l'autre Etat.

§ 3. Dans le cas de la succession d'un ressortissant belge, la déduction des dettes prévue aux paragraphes 1er et 2 du présent article ne sera admise que si le défunt avait, au moment de son décès, son foyer permanent d'habitation en Belgique ou en Suède.

ARTICLE 5.

La présente Convention ne porte aucune atteinte aux exemptions fiscales accordées ou qui pourront être accordées à l'avenir, en vertu des règles générales du droit des gens, aux agents diplomatiques et consulaires. Dans la mesure où, en raison desdites exemptions fiscales, les impôts successoraux ne seront pas perçus dans l'Etat contractant où les agents susvisés sont accrédités, il appartiendra à l'Etat contractant au service duquel ils sont engagés de percevoir ces impôts.

ARTICLE 6.

Les ressortissants de l'un des deux Etats contractants ne peuvent être soumis dans l'autre Etat à des impôts visés par la présente Convention, autres ou plus élevés que ceux qui frappent, dans les mêmes conditions, les ressortissants de ce dernier Etat.

En particulier, les ressortissants de l'un des deux Etats qui sont imposables sur le territoire de l'autre Etat bénéficient, dans les mêmes conditions que les ressortissants de ce dernier Etat, des exemptions, abattements à la base, déductions et réductions d'impôt accordés en raison des situations de famille.

ARTICLE 7.

§ 1er. Les autorités fiscales des deux Etats contractants se communiqueront tous renseignements dont elles disposent ou qu'elles peuvent obtenir et qui seront nécessaires pour assurer l'application des dispositions de la présente Convention

äger beskatta den ifrågavarande egendomen, å värdet av samma egendom eller å värdet av annan egendom som den staten äger beskatta. Annan gäld än nu sagts skall avräknas å värdet av egendom, vartill beskattningsrätten enligt detta avtal tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

§ 2. Överstiger den gäld, som enligt § 1 i denna artikel skall avräknas i en av de avtalsslutande staterna, värdet av all den egendom som denna stat äger beskatta, skall det överskjutande gäldbeloppet avräknas å värdet av egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

§ 3. Då fråga är om kvarlåtenskap efter en belgisk medborgare, skall sådan avräkning av gäld, som förutsättes i §§ 1 och 2, allenast medgivas därest den avlidne vid dödsfallet hade sitt varaktiga hem i Belgien eller Sverige.

ARTIKEL 5.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare. In den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i den avtalsslutande stat, i vilken sådana befattningshavare äro ackrediterade, förbehålles beskattningsrätten den avtalsslutande stat i vars tjänst de äro.

ARTIKEL 6.

Skatter, varå detta avtal är tillämpligt och som utgå i en av de avtalsslutande staterna, må icke, såvitt angår en medborgare i den andra avtalsslutande staten, vara av annat slag, högre eller mer tyngande än de skatter, som medborgare i den förstnämnda staten under enahanda förhållanden äro underkastade.

Särskilt skall iakttagas att medborgare i den ena staten, som äro underkastade beskattning inom den andra statens område, skola under enahanda förhållanden som medborgare i denna sistnämnda stat äga åtnjuta befrielse, grundavdrag eller annat avdrag från eller nedsättning av skatt, där detta medgives med hänsyn till familjeförhållanden.

ARTIKEL 7.

§ 1. Skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna skola tillhandahålla varandra alla upplysningar, som för dem äro tillgängliga eller som de kunna införskaffa och som äro erforderliga för att säkerställa tillämpningen

zullen, in de Staat waarin die goederen aan de belasting onderworpen zijn, afgetrokken worden van de waarde van die goederen of van alle andere goederen welke bedoelde Staat gerechtigd is te belasten. De andere schulden dan voornoemde schulden zullen afgetrokken worden van de waarde der goederen die aan de belasting onderworpen zijn in de Staat waarin de overledene bij zijn overlijden gedomicilieerd was.

§ 2. Indien de schulden die, overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, in een der contracterende Staten mogen afgetrokken worden, meer bedragen dan de waarde van alle goederen die bovengemelde Staat gerechtigd is te belasten, zal het niet gedekt saldo afgetrokken worden van de waarde der goederen die door de andere Staat belast worden.

§ 3. Zo het gaat om de nalatenschap van een Belgisch onderhorige zal de in paragrafen 1 en 2 van dit artikel voorszene aftrekking der schulden slechts toegelaten zijn, mits de overledene, bij zijn overlijden, in België of in Zweden zijn permanente woonstede had.

ARTIKEL 5.

Deze Overeenkomst doet geen de minste afbreuk aan de belastingvrijstellingen die krachtens de algemene regels van het Volkenrecht verleend worden of hierna mochten verleend worden aan diplomatieke of consulaire agenten. In de mate waarin wegens bedoelde belastingvrijstellingen geen successierechten geheven worden in de contracterende Staten, waarbij dergelijke agenten geaccrediteerd zijn, zal de contracterende Staat in wiens dienst zij getreden zijn deze belastingen behoren te heffen.

ARTIKEL 6.

De onderhorigen van een van beide contracterende staten mogen in de andere Staat aan geen andere of hogere in deze Overeenkomst beoogde belastingen onderworpen worden dan die welke, onder dezelfde voorwaarden, op de onderhorigen van deze laatste Staat drukken.

Meer bepaaldelijk genieten de onderhorigen van een van beide Staten, die belastbaar zijn op het grondgebied van de andere Staat, onder dezelfde voorwaarden als de onderhorigen van deze laatste Staat, de vrijstellingen, basisabattementen, aftrekkingen en verminderingen van belasting die wegens familieomstandigheden verleend worden.

ARTIKEL 7.

§ 1. De fiscale overheden van beide contracterende Staten zullen elkander alle inlichtingen mededelen waarover zij beschikken of welke zij kunnen bekomen en die nodig zullen zijn om de toepassing der bepalingen van deze Over-

ainsi que pour éviter la fraude fiscale ou pour appliquer les règles destinées à prévenir l'évasion fiscale dans le domaine des impôts faisant l'objet de cette Convention.

§ 2. Tous renseignements ainsi échangés devront être tenus secrets et ne pourront être révélés, en dehors du contribuable ou de son mandataire, à aucune personne autre que celles qui s'occupent de l'établissement et du recouvrement des impôts visés à la présente Convention, ainsi que des réclamations et recours relatifs à ces impôts.

§ 3. Les dispositions du présent article ne peuvent avoir pour effet d'imposer aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation de communiquer, soit des renseignements qui, en raison de leur nature, ne peuvent être obtenus d'après sa propre législation fiscale ou d'après celle de l'autre Etat, soit des renseignements dont elles estimeraient que la communication est susceptible de révéler un procédé de fabrication ou de porter atteinte à un secret industriel, commercial ou professionnel ou à l'ordre public. Ces dispositions ne peuvent, non plus, être considérées comme imposant aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation d'accomplir des actes qui ne seraient pas conforme à sa réglementation ou à ses pratiques.

ARTICLE 8.

§ 1er. Les autorités compétentes de chacun des deux Etats contractants pourront, selon l'usage dans cet Etat, prendre les dispositions nécessaires pour l'application de la présente Convention.

§ 2. Les autorités compétentes des deux Etats contractants pourront négocier directement en vue de l'exécution de la présente Convention.

ARTICLE 9.

Toute personne qui serait soumise à une double imposition contraire aux dispositions de la présente Convention pourra, indépendamment de l'exercice de ses droits conformément à la législation en vigueur dans chaque Etat, adresser une réclamation à l'autorité compétente de l'Etat où le défunt avait son domicile au moment de son décès.

Si le bien-fondé de la réclamation est reconnu, les autorités compétentes des deux Etats s'entendront pour éviter la double imposition.

Aucune restitution par application du présent article ne sera opérée plus de cinq ans à compter du 1er janvier de l'année au cours de laquelle le second

av i detta avtal meddelade föreskrifter ävensom för att förhindra skattebedrägeri eller för att tillämpa sådana bestämmelser, som äro avsedda att förhindra obehörigt undgående av de skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. Sålunda utbyta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer — fränsett den skattskyldige eller hans ombud — än dem, som handlägga taxering och uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal, eller handlägga, framställningar och besvär avseende dessa skatter.

§ 3. Föreskrifterna i denna artikel medföra icke skyldighet för skattemyndigheterna i en av de båda staterna att tillhandahålla upplysningar, vilka på grund av sin beskaffenhet icke kunna erhållas enligt dess egen skattelagstiftning eller enligt skattelagstiftningen i den andra staten, eller upplysningar, vilkas tillhandahållande anses vara ägnat att röja någon tillverkningsmetod eller någon industri-, affärs-, eller yrkeshemlighet eller ock att skada ett allmänt intresse. Dessa föreskrifter medföra ej heller någon skyldighet för skattemyndigheterna i en av de båda staterna att vidtaga åtgärder, som avvika från lagstiftning eller praxis i denna stat.

ARTIKEL 8.

§ 1. Behöriga myndigheter i envar av de avtalslutande staterna äga, i överensstämmelse med vad som är brukligt i den staten, meddela erforderliga föreskrifter rörande tillämpningen av detta avtal.

§ 2. Behöriga myndigheter i de avtalslutande staterna äga förhandla direkt med varandra i syfte att genomföra bestämmelserna i detta avtal.

ARTIKEL 9.

Envar som blivit eller kan bliva föremål för dubbelbeskattning i strid mot bestämmelserna i detta avtal, äger att — oberoende av de rättsmedel som ma tillkomma honom enligt i de båda staterna gällande lagstiftning — häremot göra erinran hos behörig myndighet i den stat, i vilken den avlidne dödsfallet var bosatt.

Anses erinran grundad, skola behöriga myndigheter i de båda staterna träffa överenskommelse i syfte att undvika dubbelbeskattningen i fråga.

Restitution enligt denna artikel skall icke medgivas senare än fem år efter den 1 januari under det år, under vilket den senare skatten betalats, med mindre

eenkomst te verzekeren, zomede om fiscaal bedrog te vermijden of om de regels toe te passen tot voorkoming van fiscale ontduiking op het gebied van de belastingen welke het voorwerp van deze overeenkomst uitmaken.

§ 2. Alle aldus uitgewisselde inlichtingen zullen moeten geheim gehouden worden en zullen, buiten de schatplichtige of zijn mandataris, geen enkele andere persoon mogen ter kennis gebracht worden dan degenen die zich bezig houden met het vestigen en het invorderen der in deze Overeenkomst beoogde belastingen, of met de bezwaarschriften en verhalen betreffende die belastingen.

§ 3. De beschikkingen van dit artikel mogen niet voor gevolg hebben de fiscale overheden van een van beide Staten te verplichten mededeling te verschaffen van, hetzij inlichtingen die wegens hun aard niet kunnen bekomen worden ingevolge zijn eigen fiscale wetgeving of ingevolge die van de andere Staat, hetzij inlichtingen waarvan zij zouden oordelen dat de mededeling er zou toe leiden een fabricageprocédé bekend te maken ofwel een nijverheids-, handels- of beroepsgeheim te schenken of de openbare orde aan te tasten. Deze beschikkingen mogen evenmin opgevat worden alsof ze aan de fiscale overheden van een van beide Staten verplichtingen zouden opleggen om daden te stellen die niet zouden stroken met zijn eigen reglementering of handelwijzen.

ARTIKEL 8.

§ 1. De bevoegde overheden van ieder der beide contracterende Staten zullen overeenkomstig het gebruik van die Staat, de maatregelen mogen treffen die vereist zijn voor de toepassing van deze Overeenkomst.

§ 2. De bevoegde overheden van beide contracterende Staten zullen rechtstreeks met elkander mogen onderhandelen met het oog op de uitvoering van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 9.

Al wie in strijd met de bepalingen van deze Overeenkomst aan een dubbele aanslag zou onderworpen worden, zal, afgezien van de uitoefening van zijn rechten overeenkomstig de in iedere Staat van kracht zijnde wetgeving, een klacht mogen indienen bij de bevoegde overheid van de Staat waarin de overledene bij zijn overlijden zijn domicilie had.

Indien de gegrondheid van de klacht erkend wordt, zullen de bevoegde overheden van beide Staten zich met elkander verstaan om de dubbele aanslag te vermijden.

Geen teruggaaf bij toepassing van dit artikel zal uitgevoerd worden meer dan vijf jaar vanaf 1 Januari van het jaar tijdens hetwelk de tweede belasting

impôt a été acquitté, à moins que la réclamation visée au 1er alinéa n'ait été introduite avant l'expiration de ce délai.

ARTICLE 10.

En cas de difficultés ou de doutes en ce qui concerne l'interprétation ou l'application de la présente Convention, les autorités compétentes des deux Etats contractants s'entendront directement afin de résoudre la question.

ARTICLE 11.

Le terme « autorité compétente » désigne, en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son délégué, et, en ce qui concerne la Suède, le Ministre des Finances ou son délégué.

ARTICLE 12.

§ 1er. La présente Convention sera ratifiée, en ce qui concerne la Belgique, par Sa Majesté le Roi des Belges, et, en ce qui concerne la Suède, par Sa Majesté le Roi de Suède avec l'assentiment du Riksdag. Les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

§ 2. La Convention entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification. Elle s'appliquera aux successions des personnes qui viendront à décéder à cette date ou après cette date.

ARTICLE 13.

La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

A partir de la cinquième année suivant celle de l'échange des instruments de ratification, elle pourra être dénoncée par écrit et par la voie diplomatique par chacun des Etats contractants, au plus tard, le 30 juin de chaque année.

En cas de dénonciation ainsi faite, la Convention cessera d'être en vigueur à l'expiration de l'année civile, et elle continuera d'être applicable aux successions des personnes décédées dans l'intervalle.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Stockholm en double exemplaire en langues française et suédoise, les deux textes faisant également foi, le 18 janvier 1956.

(s.) MARCEL H. JASPAR.

sådan erinran som avses i första stycket gjorts före utgången av sagda tidsperiod.

ARTIKEL 10.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning eller tillämpning, skola behöriga myndigheter i de båda avtalslutande staterna förhandla direkt med varandra i syfte att lösa frågan genom omsesidig överenskommelse.

ARTIKEL 11.

Uttrycket « behörig myndighet » betyder för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud och för Belgiens vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

ARTIKEL 12.

§ 1. Detta avtal skall ratificeras för Sveriges vidkommande av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Belgiens vidkommande av Hans Majestät Belgiernas Konung. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Bryssel.

§ 2. Avtalet skall träda i kraft den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker. Det skall äga tillämpning å kvarlätenskap efter personer, som avlidit å eller efter sagda dag.

ARTIKEL 13.

Detta avtal skall gälla utan tidsbegränsning.

Envar av de avtalslutande staterna äger att från och med det femte året efter det år, under vilket utväxlingen av ratifikationshandlingarna ägt rum, senast den 30 juni under något år på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet.

I händelse avtalet sålunda uppsäges, skall avtalet upphöra att gälla vid utgången av kalenderåret men skall fortfarande vara tillämpligt beträffande kvarlätenskap efter personer, som avlidit före kalenderårets utgång.

Till bekräftelse härå hava ovan nämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och franska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 18 januari 1956.

(u.) OSTEN UNDÉN.

werd betaald, tenzij de in de 1ste alinéa beoogde klacht vóór het verstrijken van die termijn werd ingediend.

ARTIKEL 10.

Indien enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst, zullen de bevoegde overheden van beide contracterende Staten rechtstreeks overleg plegen om de aangelegenheid te regelen.

ARTIKEL 11.

De uitdrukking «bevoegde overheid» beduidt, wat België betreft, de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde, en, wat Zweden betreft, de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde.

ARTIKEL 12.

§ 1. Deze Overeenkomst zal, wat België betreft, bekrachtigd worden door Zijne Majesteit de Koning der Belgen, en, wat Zweden betreft, door Zijne Majesteit de Koning van Zweden met instemming van de Riksdag. De bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel uitgewisseld worden.

§ 2. De Overeenkomst zal in werking treden op de dag van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden. Zij zal van toepassing zijn op de nalatenschappen van degenen die op die datum of later zullen overlijden.

ARTIKEL 13.

Deze Overeenkomst is voor een onbepaalde duur afgesloten.

Met ingang van het vijfde jaar na dit van de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden, zal zij schriftelijk en langs diplomatieke weg door ieder der contracterende Staten kunnen opgezegd worden, uiterlijk op 20 Juni van ieder jaar.

Indien dergelijke opzegging tussenkomt, zal de Overeenkomst ophouden van kracht te zijn, op het einde van het kalenderjaar en zal zij van toepassing blijven op de nalatenschappen van degenen die intussen overlijden.

Ten blijke waarvan de voornoemde gevolmachtigden deze Overeenkomst ondertekend en er hun stempel op aanbracht hebben.

Opgemaakt te Stockholm, in dubbel exemplaar in de Franse en in de Zweedse taal, beide teksten gelijkelijk authentiek zijnde op 18 Januari 1956.

(w.g.) MARCEL H. JASPAR.
(w.g.) ÖSTEN UNDÉN.

Protocole.

Au moment de la signature de la Convention conclue de jour entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions les plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention :

ad ARTICLE 2.

Les créances garanties spécialement par des biens immobiliers sont considérées comme des avoirs mobiliers pour l'application de la présente Convention.

ad ARTICLE 4.

En Suède, les dettes ne seront déduites de la valeur des biens de majorats que dans la mesure où elles sont spécialement garanties par ceux-ci.

A. Au moment de la signature de la Convention le plénipotentiaire belge a, en outre, fait la déclaration suivante :

Lorsque, selon sa législation, la Belgique perçoit l'impôt sur la succession d'une personne qui, au moment de son décès, avait la qualité d'habitant du royaume mais n'était, au même moment, ni ressortissante belge ni ressortissante suédoise, ni domiciliée en Suède, la Belgique imputera sur son impôt, dans la mesure où celui-ci frappe les biens imposés en Suède et selon les règles d'application établies par la législation Belge, le montant de l'impôt perçu en Suède relativement aux mêmes biens.

B. Au moment de la signature de la Convention le plénipotentiaire suédois a également fait la déclaration suivante :

Lorsque, selon sa législation, la Suède perçoit l'impôt sur la succession d'une personne qui, au moment de son décès, avait son domicile en Suède mais qui n'était, au même moment, ni ressortissante suédoise ni ressortissante belge, ni domiciliée en Belgique, la Suède, en appliquant les règles de la législation suédoise, opérera comme suit, dans la mesure où l'impôt suédois frappe les biens imposés en Belgique : le montant total de l'impôt dû en Suède ne pourra excéder la différence entre l'impôt applicable à l'ensemble de la succession et l'impôt qui aurait été prélevé si la Suède n'avait imposé que la partie de la succession qui est soumise à l'impôt en Belgique.

Fait à Stockholm en double exemplaire en langues française et suédoise, les deux textes faisant également foi, le 18 janvier 1956.

(s.) MARCEL H. JASPAR.

Protokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag ingångna avtalet mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å kvarlåtenskap hava undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit om följande bestämmelser, som skola utgöra en integrerande del av avtalet :

till ARTIKEL 2.

Fordringar, som särskilt häfta vid fast egendom, anses såsom lös egendom vid tillämpningen av detta avtal.

till ARTIKEL 4.

I Sverige skall å värdet av fideikommissiegendom allenast avräknas den gäld, som särskilt häftar vid egendomen.

A. Vid undertecknandet av avtalet har Belgiens ombud tillika avgivit följande förklaring.

Då Belgien i enlighet med sin lagstiftning uttager skatt å kvarlåtenskap efter en person, som vid sin död var bosatt i Belgien men icke då var vare sig belgisk eller svensk medborgare och ej heller bosatt i Sverige, skall Belgien, i den mån belgisk skatt utgår för egendom underkastad beskattning i Sverige, i enlighet med föreskrifterna i den belgiska lagstiftningen från den belgiska skatten medgiva avdrag för det skattebelopp, som i Sverige påförts egendomen.

B. Vid undertecknandet av avtalet har vidare Sveriges ombud avgivit följande förklaring.

Då Sverige i enlighet med sin lagstiftning uttager skatt å kvarlåtenskap efter en person, som vid sin död var bosatt i Sverige men icke då var vare sig svensk eller belgisk medborgare och ej heller bosatt i Belgien, kommer Sverige att, i den mån svensk skatt utgår för egendom underkastad beskattning i Belgien, vid tillämpningen av föreskrifterna i den svenska lagstiftningen iakttaga följande. Det totala i Sverige utgående skattebeloppet får härvid icke överstiga skillnaden mellan skatten å hela kvarlåtenskapen och den skatt, som skulle hava utgått, därest Sverige beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, som är föremål för beskattning i Belgien.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och franska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 18 januari 1956.

(u.) OSTEN UNDÉN.

Protocol.

Bij de ondertekening van de heden tussen België en Zweden gesloten overeenkomst tot voorkoming van dubbele aanslag en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de erfenissen, zijn de ondergetekende gevolmachtigden overeengekomen omtrent volgende bepalingen die een integrerend deel van de Overeenkomst zullen uitmaken :

ad ARTIKEL 2.

De in het bijzonder door onroerende goederen gewaarborgde schuldverdringen worden, voor de toepassing van deze Overeenkomst, als roerende goederen beschouwd.

ad ARTIKEL 4.

In Zweden zullen de schulden van de majoraatgoederen slechts afgetrokken worden in de mate waarin zij in het bijzonder door deze goederen gewaarborgd zijn.

A. Bij de ondertekening van de Overeenkomst heeft de Belgische gevolmachtigde bovendien volgende verklaring afgelegd :

Wanneer België, volgens zijn wetgeving, de belasting heft op de nalatenschap van iemand die bij zijn overlijden de hoedanigheid van Rijksinwoner had, maar op datzelfde tijdstip noch Belgisch onderhorige, noch Zweeds onderhorige, noch in Zweden gedomicilieerd was, zal België van zijn belasting, in de mate waarin deze de in Zweden belaste goederen treft en overeenkomstig de in de Belgische wetgeving vervatte toepassingsregels, het bedrag van de in Zweden met betrekking tot die goederen geheven belasting afrekenen.

B. Bij de ondertekening van de Overeenkomst heeft de Zweedse gevolmachtigde eveneens de volgende verklaring afgelegd :

Wanneer Zweden, volgens zijn wetgeving, de belasting heft op de nalatenschap van iemand die bij zijn overlijden zijn domicilie in Zweden had, maar die op datzelfde tijdstip noch Zweeds onderhorige, nog Belgisch onderhorige, noch in België gedomicilieerd was, zal Zweden bij toepassing van de regels der Zweedse wetgeving, als volgt handelen, in de mate waarin de Zweedse belasting de in België belaste goederen treft : het totaal bedrag van de in Zweden verschuldigde belasting zal niet meer mogen belopen dan het verschil tussen de op de gehele nalatenschap toepasselijke belasting en de belasting die zou geheven zijn had Zweden slechts het deel van de nalatenschap belast, dat in België aan de belasting onderworpen is.

Opgemaakt te Stockholm, in dubbel exemplaar in de Franse en in de Zweedse taal, beide teksten gelijkelijk authentiek zijnde, op 18 Januari 1956.

(w.g.) MARCEL H. JASPAR.
(w.g.) OSTEN UNDÉN.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 17 août 1956, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les successions, et du protocole, signés à Stockholm, le 18 janvier 1956 », a donné le 29 août 1956 l'avis suivant :

Le projet ne soulève pas d'observations.

La chambre était composée de :

MM. J. SUETENS, premier président; D. DECLEIRE et G. HOLOYE, conseillers d'Etat; G. VAN HECKE et J. LIMPENS, assesseurs de la section de législation; J. CYPRES, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. SUETENS. Le rapport a été présenté par M. BAEYENS, substitut.

Le Greffier, — De Griffier,

(s.)
(get.) J. CYPRES.

Pour expédition délivrée au Ministre des Affaires étrangères.

Le 30 août 1956.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste vacatiekamer, de 17e Augustus 1956 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Zweden, tot voorkoming van dubbele aanslag en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de erfenissen en van het protocol, ondertekend op 18 Januari 1956, te Stockholm », heeft de 29^e Augustus 1956 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

De hh. J. SUETENS, eerste-voorzitter; D. DECLEIRE en G. HOLOYE raadsheren van State; G. VAN HECKE en J. LIMPENS, bijzitters van de afdeling wetgeving; J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de h. SUETENS. Het verslag werd uitgebracht door de h. BAEYENS, substituit.

Le Président, — De Voorzitter,

(s.)
(get.) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

De 30e Augustus 1956.

De Griffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.